

NIEWIDNY (2) ai

e jasne.

sg [m I niewidnym.] ◊ f A niewidną (1). ◊ L niewidn(e)j (1). ◊ [pl N subst niewidn(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. Ciemny, mroczny (1) :

Wyrażenie: »niewidna jaskinia« (1): Ten wniewidney iałkini mieszkał między bori/ Lecz rozumem porównał z wielkimi Doktor. KochSat B3v.

2. [Który przez oślepienie silnym światłem nie widzi:

Wyrażenie: »ćma niewidna«: Przybeli [!] ná ten ziazd/ iáko do światłá ćmy niewidne/ áby ie zgásili BzowRóż 73 (Linde).]

3. Niesłychany, niezwykły (1) :

Wyrażenia: [»dziwovid niewidny«: Nie była [Matka Boża] y iáko oná stárożytna Zydowka Arká/ ktora w światnicy skryta/ dziwowidem niewidnym lámemu Izraelowi była. BzowRóż 47 (Linde).]

»złość niewidna« (1): Złość/ co widzím niewidną/ łyżąc niesłychaną/ Ma bydź od nas zdáleká záfwe omiiáną GosłCast 35.

Synonimy: **1. ciemny, mroczny; 2. oślepiiony; 3. niesłychany, niezwykły, rzadki.**

Cf **NIEWIDANY, NIEWIDOMY**